

Pobožne głoſy ſbratſchojsteje gmejny.

№. 9.

Sagromazone ſpiknow togo groby Binzendorfa.

9.

Kať duſcha dej ſ Chriſtu ſom hobchadaſch.

Aſchefezišana, tenž ſe jo ku Chriſtu hobro-
ſchit, namgu ja hynazej ſe myſliſch, ako až won
we tom Wimožniku a ten Wimožnik we nom jo
žywy. Ten Wimožnik jo mot winowch pſchutow
powedať, tenž ſwoju moz ſ Nogo, togo peńka, ſcheg-
nu. (Dan. 15, 4) Won jo ſ ſwojomu Woſchzoju
groniť: „Ja we nich, a Ty we mńo“. (Dan.
17, 23.) To muſy ſebe kužda duſcha něto ſama
moz groniſch, tať bliſko wona ſ tym Wimožnikom
jo ſnata a ſwešana. A mali Dogo tať bliſko, ať
gloweť jano nězo meſch možo; hobchadali ſ Nim
kuždy žen a kuždu ſchtundu, potom ma wona to
něbjo na ſejmi, ale perwej niz. Chtož ſ tym Wy-
možnikom nej hopoſnath, ſ nim, ſ tym mužom tych
bolofczow, ten nej žeden bratſch. Kať něchten ſ Je-
ſuſom hobchada, na tom možoſch poſnaſch, lěz jo
gole Bože, ab niz. Mjaſy Nogo a nami jo weſty
ſweſtľ, we ſbožnej ſchtunže huzynoňy, togo my ſe
deře dopomnejomy, mot togo zaſa ſmy ſ Nim ſnate,
a tať ſweſtľ trajo až do nińernofczi. Na tom